

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobce: **Lidl Česká republika, v.o.s.**, IČO: 26178541,
sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha 5,
zastoupeného advokátkou Mgr. Kateřinou Lehečkovou,
sídlem náměstí Republiky 1079/1a, 110 00 Praha,

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**,
sídlem Květná 15, 603 00 Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2015, č. j. SZPI/AF525-20/2014,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2015, č. j. SZPI/AF525-20/2014, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 10. 2014, č. j. SZPI/AF525-13/2014, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu dle ustanovení § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinách a tabákových výrobcích“), kterého se dopustil tím, že dne 17. 10. 2014 v provozovně Lidl Česká republika, v.o.s., IČO: 26178541, se sídlem Výstupní ulice Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3422/2, 400 01 Ústí nad Labem, uváděl do oběhu jeden druh potravin nevhodné k lidské spotřebě – „Gardis“ *Slunečnicová semena loupaná* 500 g, DMT 10. 9. 2014, hmotnost kontrolované šarže 31 kg/62 ks, baleno v Maďarsku, přičemž odebraný vzorek nevyhověl ve znaku vzhledu – výskyt okem viditelné plísňe a zelených zrn, čímž porušil ustanovení čl. 14 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení č. 178/2002“). Za právě uvedené mu byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a dále pak povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 350 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí je dle žalobce založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, poněvadž žalovaný se nevypořádal s důkazy předloženými žalobcem, pouze je formalisticky, spekulativně a nelogicky odmítl. Žalobce předložil laboratorní výsledky akreditované laboratoře, která podrobila duplicitní vzorek důkladnému mikrobiologickému a senzorickému rozboru, přičemž dospěla k závěru, že výrobek splňuje veškeré parametry doporučené ČSN 56909 – Pravidla správné hygienické a výrobní praxe – Mikrobiologická kritéria pro potraviny, principy stanovení a aplikace, a zelenání konečků semen přisoudila skutečnosti, že zmíněná zelená barva je součástí pletiva zelených částí semen. Správní orgán I. stupně zpochybnil žalobcem předložený protokol o zkoušce duplicitního vzorku s tím, že v Protokolu o zkoušce jsou uvedeny informace o místě odběru vzorku akreditovanou zkušební laboratoří ČIA EUROFINS CZ, s.r.o. (dále jen „Eurofins“) od žalobce (logistické centrum žalobce), a nikoli žalobcem od Státní zemědělské a potravinářské inspekce (prodejna žalobce). Žalobce uvedl, že v opravném protokolu o zkoušce předloženém v rámci odvolacího řízení bylo změněno místo odběru vzorku. Tuto opravu žalovaný nikterak nezohlednil a nadále se snažil formalisticky znevěrohodnit důkaz předložený žalobcem. Žalobce trval na tom, že žalovaný měl povinnost zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a k tomu si opatřit materiály svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce, což však neučinil. Žalovaný nejenže se nevypořádal s žalobcem navrženými důkazy, ale za použití zcela účelových argumentů všechny odmítl, a to především proto, že dle jeho názoru protokol nebyl vyhotoven z řádně předaného duplicitního vzorku výrobku, a to s poukazem na skutečnost, že fotodokumentace testování duplicitního vzorku byla provedena až po otevření bezpečnostního sáčku s duplicitním vzorkem výrobku, a s poukazem na skutečnost, že v protokolu je uvedeno, že barva vzorku je světle šedá – hnědá, ale ve vyjádření je posuzován důvod zelenání konečků semen. Žalovaný tak rozhodl na základě svého vlastního testování senzorickým způsobem a odmítl testování laboratoře mikrobiologickým a senzorickým způsobem. Dle žalobce tedy žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a porušil základní zásadu správního trestání „in dubio pro reo“, neboť dle žalobce nebylo prokázáno nad veškerou pochybnost, že předmětný výrobek byl zasažen plísní.
3. Dále dle žalobce žalovaný nesprávně nerozhodoval o skutkovém stavu v době rozhodnutí, když namítal, že žalobce zmíněný opravný protokol a fotodokumentaci k němu předložil až v rámci odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. V další námitce žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož dle jeho názoru není řádně, srozumitelně a přesvědčivě odůvodněno, když je žalovaný založil na nezjišťovaných skutečnostech. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěných skutečností, jež by prokazovaly spáchání správního deliktu žalobcem. Toto tvrzení se týká především úvah o existenci plísní v konkrétním výrobku, z nichž bylo dovozeno pochybení žalobce, aniž by žalovaný disponoval znalostmi o typu a škodlivosti plísně, jež měla být zjištěna. Žalobce zdůraznil, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že ne všechny plísně mají negativní vliv na lidské zdraví.
5. Dále žalobce namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá zhodnocení závažnosti správního deliktu z pohledu způsobu spáchání, následků a okolností, za kterých měl být delikt spáchán. Žalovaný pouze převzal popisné a spekulativní vyličení způsobu spáchání správního deliktu, což dle názoru žalobce nelze považovat za řádné vypořádání. Rovněž odůvodnění následku jako určení závažnosti vytýkaného správního deliktu nepovažuje žalobce za dostatečné. Žalovaný pouze popsal, jaké skutečnosti byly z hlediska následku vytýkaného správního deliktu hodnoceny ve prospěch žalobce a jaké v jeho neprospěch, ale z rozhodnutí není možné zjistit, jaký následek měl být žalobcem spácháním vytýkaného deliktu způsoben. Odůvodnění napadeného rozhodnutí není dle žalobce přezkoumatelné, neboť netvoří jeden celek s jasně popsány a odůvodněnými hledisky, která měla vliv na výši uložené pokuty. Na podporu svých tvrzení poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004-75, či rozsudek ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž k námitce žalobce týkající se nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil kvalitu a vysokou vypovídací hodnotu senzorického hodnocení. Není proto sebemenší důvod tuto metodu zpochybňovat, zvláště pak, když mikrobiologická analýza připustila výskyt živých plísní. Žalovaný proto rezolutně odmítá námitku žalobce o nedostatečných skutečnostech opodstatňujících závěr o nevhodnosti potraviny k lidské spotřebě. K námitce zpochybnění protokolu laboratoře vybrané žalobcem, žalovaný uvedl, že i přes vystavení opravného protokolu nedošlo k odstranění všech zásadních vad oponentního hodnocení, a to především z důvodu nedodržení pokynů při předávání duplicitního vzorku a zaznamenání skutečnosti o dodání zapečetěného vzorku. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že Protokol o zkoušce č. 99027/2013 konstatuje nepřítomnost semen s nazelenalými konci a ve vyjádření laboratoře vybrané žalobcem nazvaném „Posouzení příčiny zelenání konečků semen“ je uvedeno, že v balení bylo nalezeno 21 semen s viditelně nazelenalými konci.
7. Žalovaný je přesvědčen, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy a na základě nashromážděných důkazů včetně důkazů předložených žalobcem, přičemž právě na jejich základě ve spojení se svými úvahami dospěl k závěru, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a naplnění skutkové podstaty správního deliktu jednoznačně prokázáno. Tvrzení žalobce založené na nezohlednění opravného protokolu v prvostupňovém správním řízení považuje žalovaný za zcela absurdní, neboť správní řízení tvoří do pravomocného rozhodnutí jeden celek, kdy v rámci odvolacího řízení bylo k uvedeným dokladům přihlédnuto.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. K žalobcem namítanému nedostatku skutkových důvodů a nenaplnění požadavků v samotném odůvodnění vedoucímu k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že sama přítomnost plísně v potravíně je velmi závažným důvodem pro přijetí závěru o její nevhodnosti k lidské spotřebě. Výjimkou je pouze tzv. kulturní plíseň například u plísňových sýrů. Ostatní plísně produkují toxiny, které mají negativní vliv na lidské zdraví. Tato skutečnost je obecně známa, patří mezi notoriety, které není potřeba dokládat vědeckými důkazy či znaleckými posudky. Spolu s tím odmítá tvrzení o absenci popisu způsobu spáchání správního deliktu a hodnocení závažnosti správního deliktu. Žalovaný měl za to, že žalobce ve své námitce mylně zaměňuje popis skutku s hodnocením závažnosti správního deliktu. Skutek byl důsledně popsán ve výroku rozhodnutí, zatímco v odůvodnění byl naopak důkladně zkoumán aspekt intenzity poškození. Skutková podstata deliktu kladeného žalobci za vinu spočívá v zákazu uvádění nebezpečné potravin na trh, proto existence následku není pro naplnění skutkové podstaty nezbytná a postačuje pouhá možnost vzniku ohrožení. Závěrem žalovaný uvedl, že se v odůvodnění rozhodnutí podrobně zabýval skutečnostmi, které vzal v úvahu a proč, včetně hodnocení, zda jde o skutečnosti přičítané k tíži či ve prospěch žalobce. Samotná úvaha nepostrádá ani zhodnocení závažnosti spáchaného deliktu, což se projevilo ve výši uložené pokuty, která byla stanovena při spodní hranici maximální zákonné sazby. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

9. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že i nadále trvá na pochybení žalovaného v důsledku porušení zásady materiální pravdy, když se nevyjádřil k podstatným rozdílům, jež vyplynuly z výsledků dvou na sobě nezávislých laboratorních šetření. Tato skutečnost zavdává pochybnost o zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce byl toho názoru, že žalovaný se účelovou argumentací snažil zpochybnit věrohodnost protokolu předloženého žalobcem, ačkoli k tomu neměl žádný relevantní důvod, neboť skutečnost, že duplicitní vzorek byl předán v zapečetěném bezpečnostním sáčku, prokazatelně vyplývá z přiložené fotodokumentace. I kdyby tomu tak nebylo, nejde o skutečnost, jež snižuje věrohodnost výsledků uvedených ve zmíněném protokolu, neboť žádný právní předpis tuto povinnost nestanovuje. Pokud však žalovaný měl pochyby, byl povinen provést dodatečné dokazování, které by potvrdilo, nebo vyvrátilo pravdivost těchto tvrzení. Žalobce i nadále setrval na svém tvrzení, když namítal pochybení žalovaného v otázce rozhodování podle skutkového a právního stavu v době rozhodování, poněvadž to byl právě žalovaný, kdo uvedl, že důkazy byly předloženy až s podaným odvoláním, a tudíž opožděně.
10. Žalobce plně souhlasil s posouzením podle čl. 14 nařízení č. 178/2002, nicméně tato právní úprava nikterak nedefinuje pojem bezpečná potravin, a proto byl žalovaný povinen v odůvodnění rozhodnutí tento pojem vyložit, zvláště pak, když zmíněné nařízení počítá s vyvratitelnou domněnkou, že potravin se nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za nevhodnou k lidské spotřebě. Jde tak o dva neurčité právní pojmy, které měly být správními orgány vyloženy, aby byla prokázána skutečnost, že potravin je nepřijatelná pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými látkami, hniloby či rozkladu. Žalobce proto důrazně nesouhlasil se závěry žalovaného, protože bez stanovení druhu plísně nelze usoudit, že potravin, u níž byla její přítomnost zjištěna, není vhodná k lidské spotřebě. Tato skutečnost ostatně potvrzuje žalobcovo tvrzení o nedostatečných laboratorních výsledcích v důsledku pouhého využití senzorické metody namísto mikrobiologické tak, jako tomu bylo v případě posudku předloženého žalobcem. Závěrem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pak zdůraznil, že žalovaný žádným způsobem v odůvodnění rozhodnutí nezohlednil způsob spáchání, a nemohl tak vyhodnotit závažnost správního deliktu. Žalobce se domníval, že to byl právě žalovaný, kdo zaměňuje jednoznačnost a nezaměnitelnost spáchaného skutku patřícího do odůvodnění s popisem skutku ve výrokové části rozhodnutí. Výši sankce tak nepochybně určil pouze na základě zákonného rozpětí. Žalobce i nadále trval na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Ústní jednání před soudem

11. Právní zástupkyně žalobce při jednání soudu přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění repliky. Kategoricky popřela, že by se žalobce dopustil tvrzeného správního deliktu. Dle právní zástupkyně v předmětné věci ze strany žalovaného zjevně došlo k situaci, kdy byl nesprávně a nedostatečně zjištěn skutkový stav věci. Trvala na tom, že ze strany žalovaného došlo k porušení zásady materiální pravdy i porušení zásady in dubio pro reo. V předmětné věci byly dány důvodné pochybnosti o spáchání správního deliktu, ovšem žalovaná strana se s touto skutečností dle právní zástupkyně žalobce náležitě nevypořádala. Žalovaná strana se rovněž dostatečně nevypořádala i se zjištěnými skutečnostmi a argumenty žalobce, což způsobuje nepřezkoumatelnost těchto rozhodnutí. Poukázala na skutečnost, že bylo provedeno žalobcem duplicitní testování inkriminovaných balení slunečnicových semen, a to laboratoří Eurofins, přičemž výsledky tohoto duplicitního testování jsou zcela v rozporu s výsledky testování, které provedl žalovaný. Dotyčná laboratoř hodnotila rozporované zboží nejen po senzorické stránce, nýbrž byly činěny i mikrobiologické rozbory, přičemž nebyla shledána nepřípustná závadovost dotyčného zboží. Žalovaná strana dle právní zástupkyně žalobce zcela pominula fakt, že olejnatá semena jsou často kontaminována plísněmi, přičemž na jejich eliminaci má vliv následné dosušení. Právní zástupkyně žalobce uvedla, že laboratoř Eurofins za příčinu nazelenání konců slunečnicových semen označila přítomnost kyseliny chlorogenové, nikoliv přítomnost plísní. Navíc v půlkilovém balení bylo shledáno nazelenalých konců semen jen 21. Kategoricky nesouhlasila se zpochybňováním průběhu a výsledku duplicitního testování, které činil žalovaný. Trvala na tom, že rozsáhlá fotodokumentace doložila, že vzorky předmětného zboží byly řádně dodány laboratoři k duplicitnímu zkoumání. Vedle toho zmínila, že žalovaný náležitě nevyložil neurčitý právní pojem, který v daném případě představuje „potravina nevhodná k lidské spotřebě“. Nazelenalé konce semen přitom bez dalšího nevylučují jejich určení k lidské spotřebě, což se stalo i v daném případě. Právní zástupkyně žalobce zdůraznila, že žalovaná strana řádně neodůvodnila, na základě jakého právního předpisu prodávaná slunečnicová semena nesmí obsahovat naprosto žádné množství plísní, a nevypořádala se se skutečností, že se jedná o přírodní produkt, u nichž se standardně stanovují a tolerují limitní hodnoty plísní. Touto problematikou se žalovaná strana nezabývala a nijak skutečnosti mající relevanci v tomto směru nezjišťovala. Právní zástupkyně žalobce poukázala na skutečnost, že v kontrolním vzorku bylo laboratoří Eurofins zjištěno přesně limitní množství plísní. Spatřovala pochybení žalovaného ve skutečnosti, že nebyl proveden mikrobiologický rozbor odebraných vzorků.
12. Pověřená pracovnice žalovaného pak při tomtéž ústním jednání odkázala na písemné vyjádření k podané žalobě. Uvedla, že ke kontrole došlo na základě podnětu spotřebitelů, kteří upozorňovali na přítomnost plesnivých slunečnicových semen. Tehdy inspektorka v provozovně žalobce zkontrolovala rozporované balení semen, v němž našla 4 semena zasažená plísní. Na základě tohoto pak byly odebrány dva kusy balení tohoto zboží s tím, že žalobci byla rovněž dána možnost odebrat si dva kusy balení k duplicitnímu testování. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Této možnosti žalobce využil. Následně proběhlo testování dotyčných balení ze strany žalovaného před příslušnou pětičlennou testovací komisí, která toliko na základě senzorického posouzení slunečnicových semen dospěla k jednomyslnému závěru, že ta jsou zasažena plísní. K duplicitnímu testování, které provedl žalobce, pak pověřená pracovnice podotkla, že jeho výsledky neměly pro žalovaného patřičnou validitu, neboť vykazovaly nesrovnalosti hned v několika údajích, a to pokud se jedná o datum a místo odběru vzorku, či barvu testovaného zboží. Žalovanému pak nejvíce vadilo to, že při duplicitním testování došlo ke kontrole pouze jednoho balení rozporovaného zboží, což nemělo náležitou vypovídací hodnotu. Navíc i u tohoto balení vzhledem k výsledkům duplicitního testování bylo možno učinit závěr o možnosti skryté přítomnosti plísní. Duplicitní testování tak de facto nebylo v rozporu se závěry žalovaného. Trvala na tom, že důkazy předkládané žalobcem nebyly průkazné pro jeho vyvinění se ze správního deliktu. V této souvislosti zmínila, že při duplicitním testování nebyl laboratoř, kterou požádal o součinnost žalobce, dodržen ani první krok testování, jak ukládá nařízení č. 882/2004, tj. pořízení prvotního fota testovaného vzorku, jenž je vložen v zapečetěném igelitovém sáčku. Limitní hodnoty plísně byly zjištěny u slunečnicových semen i při kusém duplicitním testování, které zajistil žalobce. Závěrem pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že mezi potraviny nevhodné pro lidskou spotřebu se evidentně řadí i potraviny plesnivé. K takovému jejich vyhodnocení a zařazení nejsou zapotřebí nijaké limity. Trvá na tom, že senzoricky byla plíseň u slunečnicových semen zjištěna. Mikrobiologické testování v daném případě nebylo pro nadbytečnost prováděno vzhledem k jednoznačným výsledkům senzorického testování.

Posouzení věci soudem

13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 17. 10. 2013 byla v jedné z prodejen žalobce provedena kontrola správním orgánem I. stupně ohledně dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu, přičemž bylo zkoumáno balení “Gardis“ Slunečnicová semena loupaná, u kterého byla zjištěna přítomnost neidentifikovatelných příměsí zrn se zeleným zbarvením na lomu. Kontrole byl přítomen vedoucí prodejny, jenž informoval statutární orgán žalobce. Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Odbor zkušební laboratoře inspektorátu v Brně, Zkušební laboratoř č. 1058.8 akreditovaná ČIA, o.p.s. provedla testování a dospěla k závěru, že předložený vzorek výroku nevyhovuje ve znaku označeném “N“, konkrétně požadavkům uvedeným v čl. 14 odstavci 2 písm. b) nařízení č. 178/2002, ve znaku vzhled, neboť zelená zrna vykazují výskyt okem viditelné plísně. Při následné kontrole dne 6. 11. 2013 bylo správním orgánem I. stupně zjištěno, že kontrolovaná potravina byla stažena z prodeje a umístěna do zázemí prodejny. V důsledku těchto zjištění správní orgán I. stupně vydal příkaz, proti kterému žalobce podal odpor, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jehož součástí byl protokol o zkoušce kontrolované potraviny, jež si dne 11. 11. 2013 opatřil z vlastní iniciativy u zkušební laboratoře Eurofins. Žalobce odkazoval na výsledky posouzení provedeného právě touto laboratoří, poněvadž ta dospěla k závěru, že testovaný vzorek je ve shodě s doporučenými mikrobiologickými kritérii a hodnocením mikrobiologického rizika. V písemném sdělení ze dne 28. 11. 2013 pod hlavičkou zmíněné laboratoře vysvětluje zjištěné závěry Ing. J. P., Ph.D.

15. Dne 8. 9. 2014 a posléze dne 1. 10. 2014 se konalo provádění důkazů mimo ústní jednání, o kterém byl žalobce řádně informován, nicméně k jednání se nedostavil. Právě zde byl proveden důkaz listinou prostřednictvím protokolu o odběru vzorku, pořízené fotodokumentace, protokolu o zkoušce, včetně protokolu o zkoušce laboratoře Eurofins č. 99027/2013 a jejího písemného vyjádření nazvaného „Posouzení příčiny zelenání konečků semen“. S ohledem na zjištěné skutečnosti a listinné důkazy vydal správní orgán I. stupně dne 7. 10. 2014 rozhodnutí č. j. SZPI/AF525-13/2014, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu dle ustanovení § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, jak bylo vymezeno v úvodu tohoto rozsudku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání. V rámci odvolacího řízení byl proveden důkaz listinou vyhotovenou laboratoří Eurofins označenou jako „Oprava číslo: 1, datum vydání 15. 10. 2014 Nahrazuje Protokol o zkoušce ze dne 11. 11. 2013“. Následně žalovaný jakožto odvolací orgán žalobou napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
16. Dle ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nevyplývali ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu.
17. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
18. Dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách a tabákových výrobcích se dopustí provozovatel potravinářského podniku správního deliktu tím, že poruší povinnost dodržet požadavky na bezpečnost potravin stanovenou přímo použitelnými předpisy Evropských společenství upravujícími požadavky na potraviny.
19. V článku 14 odst. 1 nařízení 178/2002 je uvedeno, že potravina nesmí být uvedena na trh, není-li bezpečná. V souladu s odst. 2 citovaného ustanovení se potravina nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za a) škodlivou pro zdraví, b) nevhodnou k lidské spotřebě. Dle odst. 5 citovaného ustanovení se při rozhodování o tom, zda potravina není vhodná k lidské spotřebě, bere v úvahu skutečnost, zda není potravina s ohledem na své zamýšlené použití nepřijatelná pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými nebo jinými látkami nebo z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu.
20. Primárně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Žalobce ve své žalobě shledával žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným hned z několika důvodů, a to z důvodu nedostatečného odůvodnění, když žalovaný založil své rozhodnutí na nezjišťovaných skutečnostech, z důvodu nevypořádání se s odvolací námitkou, že ne všechny plísňe mají negativní vliv na lidské zdraví, a z důvodu nedostatečného zhodnocení závažnosti správního deliktu z pohledu způsobu spáchání, následků a okolností, za kterých měl být delikt spáchán s ohledem na uloženou sankci.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. K námitce nepřezkoumatelnosti týkající se skutečnosti, že žalovaný měl založit své rozhodnutí na nezjišťovaných skutečnostech, uvádí soud následující. Správní orgány založily své závěry o naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu ze strany žalobce na Posudku P146-50252/13/A01 vyhotoveném Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, Odborem zkušební laboratoře inspektorátu v Brně, a na Protokolu o zkoušce P146-50252/13/A01 vyhotoveném Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, Odborem zkušební laboratoře inspektorátu v Brně, Zkušební laboratoři č. 1058.8 akreditovanou ČIA, o.p.s. Správní orgány se ve svých rozhodnutích vypořádaly s důvody, pro které neshledaly důkazy předložené žalobcem způsobilými vyvrátit zjištění učiněná ve výše uvedených dokladech. Správní rozhodnutí tedy obsahují důvody, které správní orgány vedly k učinění předmětných výroků, podklady, na základě kterých bylo rozhodováno, i úvahy a myšlenkové pochody, jimiž se správní orgány řídily. Dle názoru soudu odůvodnění v tomto směru odpovídalo všem požadavkům, které na odůvodnění správního rozhodnutí klade ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.
22. K námitce, že se správní orgány nezabývaly zkoumáním typu přítomné plísně, soud uvádí, že z ustanovení čl. 14 odst. 5 nařízení 178/2002 vyplývá, že při hodnocení, zda potravina uváděná na trh je bezpečná se posuzuje mimo jiné, zda je vhodná k lidské spotřebě. Nepříjatelnost pro lidskou spotřebu je nutno spatřovat v kontaminaci cizorodou látkou nebo kontaminaci z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu. Správní orgány dospěly k závěru, že předmětná potravina byla kontaminována cizorodou látkou, a to plísní. Pro naplnění uvedené skutkové podstaty není nutné, aby látka, kterou je potravina kontaminována, měla negativní vliv na lidské zdraví. Proto se touto skutečností nemusely správní orgány zabývat. Pro naplnění uvedené podstaty postačuje, pokud se u potraviny, u níž to není z její podstaty samozřejmé (např. plísňové sýry apod.), zjistí přítomnost plísní. Jak již bylo uvedeno výše, otázkou přítomnosti plísní v předmětné potravíně se správní orgány zabývaly a své závěry odůvodnily. V tomto směru tedy soud shledal žalobou napadené rozhodnutí rovněž přezkoumatelným.
23. K tvrzení, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, že ne všechny plísně mají negativní vliv na lidské zdraví, soud konstatuje, že takovou námitku žalobce ve svém odvolání nevznosl. Žalovaný se touto námitkou v žalobou napadeném rozhodnutí tudíž nezabýval. Tuto námitku tedy shledal soud nedůvodnou.
24. K námitce týkající se nedostatečného zhodnocení závažnosti správního deliktu z pohledu způsobu spáchání, následků a okolností, za kterých měl být delikt spáchán, s ohledem na uloženou sankci, uvádí soud následující. Je třeba především si uvědomit, že v případě spáchání správního deliktu právnickou osobou ji stíhá objektivní odpovědnost bez ohledu na zavinění. Je rovněž nutné zdůraznit, že skutková podstata správního deliktu, který byl kladen žalobci za vinu, je naplněna již samotným uváděním kontaminované potraviny na trh bez ohledu na následky, jaké tato skutečnost bude mít. Z uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že v daném případě se správní orgány při posouzení otázky, zda došlo ke spáchání předmětného správního deliktu, nemusely zabývat otázkou formy zavinění a následků daného jednání. Ve vztahu k posouzení přiměřenosti výše uložené sankce je třeba zdůraznit, že jak prvostupňový orgán, tak i samotný žalovaný (na straně 7 a 8 žalobou napadeného rozhodnutí) se podrobně zabývali skutečnostmi, které vyhodnotili jako přitěžující a polehčující. Jako přitěžující okolnost byla hodnocena skutečnost, že potravina byla kontaminována plísněmi, které mohou zvyšovat riziko vzniku škodlivého účinku na lidské zdraví, jako polehčující okolnost bylo hodnoceno, že nebylo zjištěno, že by v důsledku pozření předmětné potraviny skutečně došlo ke škodlivému následku na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lidském zdraví, v neprospěch bylo hodnoceno, že žalobce uváděl na trh nebezpečnou potravinu nevhodnou k lidské spotřebě prostřednictvím jednotlivých prodejen, přičemž celkový objem závadné potraviny dosahoval 3 360 ks balení, zatímco včasné stažení potraviny, kdy se mezi spotřebitele dostalo pouhých 100 kusů, naopak bylo hodnoceno v jeho prospěch. Samotná pokuta jako sankce za předmětný správní delikt pak byla žalobci uložena ve výši 100 000 Kč, což představuje 0,2 procenta maximální zákonné sazby. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že výše uložené sankce byla v předmětném rozhodnutí odůvodněna zcela přezkoumatelným způsobem, a i tuto námitku žalobce shledal nedůvodnou.

25. Žalobce dále namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že bylo založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a žalovaný se dostatečně nevypořádal s důkazy předloženými žalobcem v rámci správního řízení. Správní orgány shledaly žalobce vinným ze spáchání správního deliktu spočívajícího v tom, že uváděl na trh balená slunečnicová semena kontaminovaná plísní, a to na základě skutečnosti, že při senzorické kontrole bylo zjištěno, že potravina nevyhovuje ve znaku „vzhled“ pro výskyt plísně okem viditelné – některá zrna zelená. Mezi účastníky není sporné, že v kontrolovaných baleních se vyskytovala zelená zrna slunečnicových semen. Spornou je skutečnost, zda se jednalo o plíseň.
26. Správní orgány při svém rozhodování vycházely ze skutečností uvedených v protokolu o zkoušce a posudku ze dne 4. 11. 2013, č. P146-50252/13/A01, který byl vyhotoven Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, Odborem zkušební laboratoře inspektorátu v Brně, Zkušební laboratoří č. 1058.8, akreditovanou ČIA, o.p.s. Závěr obsažený v těchto dokladech uváděl, že předmětný vzorek výrobku nevyhověl senzorické analýze provedené dle Metody SZPI 4900 odpovídající ČSN ISO 8589:2008 a ČSN 5492:2009. Výsledkem senzorické analýzy byl závěr, že ve vzorku potraviny se vyskytují „plíseň okem viditelná – některá zrna zelená“. Ze závěru uvedené laboratoře tedy jednoznačně vyplývá, že předmětná potravina byla kontaminována plísní. Žalobce pak předložil v rámci správního řízení protokol o zkoušce vyhotovený laboratoří Eurofins ze dne 11. 11. 2013, č. 99027/2013, ve kterém je uvedeno, že místem odběru vzorku bylo LC Měřín a že se jedná o duplikátní vzorek odebraný Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí, inspektorátem Ústí nad Labem dne 29. 10. 2013. Dle výsledku mikrobiologické zkoušky bylo zjištěno, že zkoumaný vzorek obsahoval plíseň v množství 1×10^3 KTJ/g, kdy maximální limitní hodnota odpovídá 1×10^3 KTJ/g. Měření bylo provedeno jedno. Zkouška byla provedena přímo vlastní laboratoří Eurofins. Na tomto místě soud podotýká, že relevanci výsledků mikrobiologické zkoušky obsažené v protokolu laboratoře Eurofins silně oslabuje skutečnost, že přestože hodnota množství plísní zjištěná v rámci kultivační zkoušky odpovídala zcela přesně přípustné limitní hodnotě, omezila se laboratoř pouze na toto jediné měření, ačkoli z formuláře samotného protokolu vyplývá, že je předpokládáno až pět různých měření. Zůstává proto otázkou, jak by dopadlo měření při další kultivaci provedené například ze vzorku odebraného z druhého kontrolního balení. Jako výsledek senzorického posouzení bylo v protokolu uvedeno, že se jednalo o slunečnicová semena loupaná, bez viditelných plísní a škůdců a barva byla světlá šedě-hnědá. Tato zkouška byla provedena dle protokolu jako akreditovaná zkouška provedená subdodavately. V protokolu je uvedeno, že výsledek označený jako subdodávka je výsledkem měření subdodavatele na základě smlouvy, aniž by byl subdodavatel blíže specifikován. Dále žalobce předložil listinu vyhotovenou Ing. J. P., Ph.D., na hlavičkovém papíře laboratoře Eurofins, datovanou 28. 11. 2013, a označenou jako „Posouzení příčiny zelenání konečků

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

semen slunečnice – vzorek 99027“. Jako zadání je v této listině uvedeno, že byla dodána dvě originální balení semen slunečnice a cílem bylo zjistit, zda ojedinělé zelenání konečků semen je způsobeno nárůstem plísní, popřípadě stanovit jinou hypotézu zelenání konečků semen slunečnice. V odstavci „Postup“ je uvedeno, že z dodaného vzorku byl náhodným způsobem odebrán podíl pro stanovení plísní běžnou kultivační metodou. Druhé balení bylo přebráno a byla z něj vybrána semena s viditelně nazelenalými konci a tato semena byla podrobena mikroskopickému zkoumání. Bylo nalezeno 21 semen s viditelně nazelenalými konci. V uvedeném posouzení bylo uvedeno, že při mikroskopickém zkoumání nebyla pozorována přítomnost mycelia. Zelená barva byla součástí pletiva zelených částí semen. V odstavci „Závěr“ je pak uvedeno, že vzhledem ke skutečnosti, že zelená barva konečků semen slunečnice je součástí pletiva a nebyly v této oblasti pozorovány žádné známky nárůstu mycelia, je velmi pravděpodobné, že příčinou zelené barvy není nárůst zelených plísní. Dle závěru zpracovatele posouzení je možné, že zelenání semen je způsobeno přítomností kyseliny chlorogenové, která se v semenech slunečnice přirozeně vyskytuje. Odborná literatura dle zpracovatele posouzení popisuje vznik zelených látek ze skupiny chinonů vznikajících při oxidaci kyseliny chlorogenové jako příčinu zelenání některých plodin včetně semen slunečnice. V rámci odvolacího řízení pak žalobce předložil Opravu protokolu, kde bylo změněno místo odběru na „Lidl Ústí nad Labem, Výstupní 3422/2a, 40011“. Ovšem datum odběru vzorku je i v opravném protokolu uvedeno dne 29. 10. 2013, ačkoli dle kontrolního protokolu k odběru vzorků pro žalobce došlo dne 17. 10. 2013. Současně byla předložena k protokolu fotodokumentace. Na fotografiích byl vyobrazen prázdný bezpečnostní sáček a následně jedno balení výrobku opatřené samolepkou odkazující na protokol o odběru vzorku v pytlíku opatřené visačkou s razítkem prvostupňového správního orgánu a nečitelným podpisem a záběr na dvě balení předmětného výrobku volně položená vedle sebe, kdy jedno je opatřeno samolepkou odkazující na protokol o odběru vzorku a druhé je označeno pouze nálepkou s číslem 99027, což je číslo protokolu vyhotoveného laboratoří Eurofins. Z předložené dokumentace tedy nelze žádným způsobem dovodit původ jednoho ze dvou posuzovaných vzorků potravin.

27. Správní orgány obou stupňů se zabývaly posouzením podkladů pro vydání rozhodnutí v předmětné věci a výslovně uvedly důvody, pro které hodnotily posudek vyhotovený laboratoří žalovaného jako věrohodný, a důvody, pro které naopak listiny předložené žalobcem hodnotily jako nedostatečně věrohodné. V rámci odvolacího řízení přihlédl žalovaný ke skutečnosti, že žalobce odstranil nesoulad týkající se specifikace místa odběru vzorku, který byl předmětem zkoumání laboratoře Eurofins. Přesto s poukazem na skutečnost, že předložená fotodokumentace v rozporu s poskytnutým pokynem neprokázala, že předmětem zkoumání laboratoře Eurofins byl skutečně duplikátní vzorek poskytnutý žalobci, neboť bezpečnostní sáček byl vyfotografován prázdný, a s poukazem na rozpor spočívající ve skutečnosti, že dle senzorického testu laboratoře Eurofins byla barva semen světlá šedě-hnědá, ovšem v posouzení vypracovaném touto laboratoří je současně uvedeno, že ze vzorku bylo vybráno 21 semen se zelenými konci, dospěl žalovaný k závěru, že v předmětném protokolu nebyl zaznamenán výsledek zkoumání vzorku č. P146-50252/13/A01, poskytnutého žalobci pro jeho potřeby. Dále poukázal na skutečnost, že v protokolu laboratoře Eurofins je uvedeno datum odběru vzorku 29. 10. 2013, ale podle protokolu o kontrole k odběru kontrolního vzorku došlo dne 17. 10. 2013. Dle názoru soudu žalovaným uvedené nedostatky posudku a vyjádření předloženého žalobcem ve správním řízení odpovídají obsahu těchto listin založených ve správním spise. S ohledem na tuto skutečnost shledal soud závěr žalovaného, že protokol o zkoušce a posouzení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předložené žalobcem v rámci správního řízení nezpochybil výsledek zkoušky provedené laboratoří Státní zemědělské a potravinářské inspekce, zcela legitimním. Žalobce nepředložil žádný další důkaz, kterým by závěry žalovaného zpochybil. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žalovaný vycházel v předmětném případě z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Tuto námitku žalovaného tedy shledal soud rovněž nedůvodnou.

28. K poukazu žalobce, že ze strany žalovaného nebylo zjišťováno, zda předmětná potravina obsahuje plísně v množství překračujícím limitní hodnoty, soud uvedl, že za situace, kdy plíseň byla již patrna prostým okem u potraviny, u níž přítomnost plísně není součástí výrobního procesu, bylo možno konstatovat, že potravina je kontaminována cizorodou látkou. Za takové situace již nebylo nutné zjišťovat mikrobiologickým rozbořem, zda množství plísní překračuje maximální limity. Již samotná kontaminace cizorodou látkou dle soudu postačuje dle článku 14 odst. 5 nařízení 178/2002 k učinění závěru, že potravina není vhodná k lidské spotřebě. V tomto směru dle soudu správní orgány dospěly ke správnému závěru.
29. K námitce, že žalovaný nesprávně nerozhodoval o skutkovém stavu v době rozhodnutí, když poukázal na skutečnost, že určité skutečnosti byly žalobcem doloženy ve správním řízení až v rámci odvolacího řízení, soud uvádí, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že opravný protokol a fotodokumentaci k opravnému protokolu od laboratoře Eurofins žalobce předložil až v rámci odvolacího řízení, ale to učinil v reakci na tvrzení žalobce, že tyto doklady prokazují, že prvostupňový správní orgán rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Z obsahu správního spisu pak jednoznačně vyplývá, že v rámci odvolacího řízení bylo listinami předloženými žalobcem provedeno řádné dokazování a byly tyto listiny zohledněny a zhodnoceny v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. I tuto námitku tedy soud shledal nedůvodnou.
30. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud žalobu shledal v rozsahu v žalobě uplatněných námitek nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
31. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)